

Dharma

- a) zákon, pravidlo, „držmo“ – původně označovalo předpisy pro jednotlivé vrstvy indické společnosti (varna – bráhman, kšatrija, vaišja, šúdra)
- b) „to, co dží pohromadě“ – jev, v kontextu bud. filosofie

1. koncil (sangíti – „souzpěv“)

Rádžagrha, po Buddhově smrti, Mahákášjapa, Upáli – Vinajapitaka, Ánanda – Sútrapitaka

Buddhistický kánon – Tripitaka – Trojí koš

- a) Sútrapitaka – 5 sbírek
 - Díghanikája
 - Madždžhimanikája
 - Samjutanikája
 - Anguttaranikája
 - Khudakkanikája – obsahuje Dhammapadam, Thérígathá, Théragathá, Džátaky
- b) Vinajapitaka
- c) Abhidharmapitaka

2. koncil

Vaišálí, okolo 386 př. n.l.

Jaša kritizoval pokleslou kázeň mnichů

3. koncil tzv. „nelegitimní“

Patna, okolo 350 př.n.l., teze Bhadry Mahádévy o povaze arhata:

- 1) arhat může být sveden nebeskými nymfami, mít erotické sny, poluci ve spánku
- 2) může být neznalý v některých věcech dharmy
- 3) může být na pochybách ohledně nauky
- 4) může získat poučení do druhých
- 5) může dosáhnout pokroku pomocí magické formule dháraní

mahásaghikové vs. théravádinové/sthaviravádinové

3. koncil za vlády Ašóky, okolo 244 př.n.l.

založení školy théravády

Pojetí osobnosti, átman – brahma v indické tradici (upanišady), Rozprava o znaku ne-já (anattalakhanasutta)

složka – skandha, upádána skandha – složky lpění

sanskára – mentální formace

vidžňána – vědomí

rúpa – tělo

sandžňá - vnímání

védaná – pociťování

Pomůcka: mentální formace jsou jakousi tendencí k uchopování – ta vede ke zformování vědomí – které si zvolí za sídlo určité tělo – smysly zprostředkovávají vnímání – které vede k pociťování.

Všechny skandhy, stejně jako veškerá samsárová existence mají trojí charakteristiku – trilakšana (doslova „trojí znak“):

anatta – bezpodstatnost, ne-já
aničča – pomíjivost, nestálost
dukkha – strastiplnost

Nekanonická literatura:

Milindapañha – Otázky Milindovy

Lalitavistara – Buddhův životopis